

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci

žalobce: **Kapsch Telematic Services spol. s r.o.**
sídlem Praha 8, Ke Štvanici 656/3
zastoupený Mgr. Josefem Hlavičkou, advokátem
HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář
sídlem Praha, Na Florenci 2116/15

proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7

za účasti: **Česká republika – Ministerstvo dopravy**
sídlem Praha 1, nábreží Ludvíka Svobody 1222/12

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-R0163/2018/VZ-36407/2018/322/JSu ze dne 14.12.2018

takto:

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-R0163/2018/VZ-36407/2018/322/JSu ze dne 14.12.2018 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Josefa Hlavičky,

advokáta, HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, sídlem Praha, Na Florenci 2116/15.

IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí předsedy žalovaného č.j. ÚOHS-R0163/2018/VZ-36407/2018/322/JSu ze dne 14.12.2018, kterým bylo rozhodováno o rozkladu žalobce proti výrokům II., III., IV. a VI. prvostupňového rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS-S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018.
2. V prvostupňovém rozhodnutí č.j. ÚOHS-S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018 žalovaný rozhodl o zastavení správního řízení původně vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0406/2017/VZ v části vedené ve věci možného porušení zásady transparentnosti ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“), při předávání části zadávací dokumentace, a sice dokumentace týkající se stávajícího systému výběru mytného („dokumentace ESVZ“), neboť v řízení zahájeném z moci úřední nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263 ZZVZ (výrok I.). Dále žalovaný rozhodl o zastavení správního řízení podle § 257 písm. b) ZZVZ v části, jejíž předmět byl vymezen částmi „K netransparentnímu způsobu zpřístupnění Dokumentace ESVZ, k porušení § 99 ZZVZ, k porušení zásady rovného zacházení“ a „K nepravdivým informacím poskytovaným Zadavatelem, k diskriminačnímu přístupu Zadavatele k Navrhovateli“ návrhu žalobce ze dne 22.12.2017 na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejné zakázky, o němž bylo původně vedeno samostatné správní řízení pod sp. zn. ÚOHS-S0504/2017/VZ; důvodem zastavení řízení tu byl závěr žalovaného, podle kterého návrh žalobce v uvedených částech neobsahoval tvrzení o vzniklé nebo hrozící újmě na právech žalobce v důsledku tvrzeného porušení ZZVZ ze strany zadavatele (výrok II.). Dále žalovaný rozhodl o zastavení správního řízení zahájeného na návrh žalobce ze dne 22.12.2017 v části „K porušení povinnosti zadavatele dle ust. § 36 ZZVZ a k porušení zásady rovného zacházení“, o němž bylo původně vedeno samostatné řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0504/2017/VZ, neboť podle žalovaného nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263 ZZVZ (výrok III.). Dále žalovaný podle § 265 písm. a) ZZVZ zamítl návrh žalobce ze dne 27.10.2017, o němž bylo původně vedeno samostatné správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0429/2017/VZ, vyjma té části uvedeného návrhu, kde žalobce namítal rozpornost postupu zadavatele se zákonem č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, neboť podle žalovaného nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření ve smyslu § 263 ZZVZ (výrok IV.); v části, ve které žalobce namítal rozpor postupu zadavatele s uvedeným zákonem, žalovaný návrh žalobce zamítl podle § 265 písm. c) ZZVZ, neboť návrh v této části nesměřoval proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle ZZVZ (výrok V.). Dále žalovaný zamítl návrh žalobce ze dne 15.1.2018 na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, o kterém bylo

původně vedeno správní řízení pod sp. zn. ÚOHS-S0016/2018/VZ, a to v částech, které žalobce označil jako „K dalším důvodům pro nemožnost stanovení nabídkové ceny (část A, body 5 až 9 Námitky)“, „K diskriminaci mikrovlnného systému oproti družicovému (část B, body 10 až 45 Námitky)“, „K znevýhodnění mikrovlnného systému s ohledem na stanovenou dobu výstavby etapy 1 – příprava SEM (část C, body 46 až 95 Námitky)“, „K nepřípustnému rozsahu předmětu Smlouvy (část D, body 96 až 106 Námitky)“, „K výsledku posouzení kvalifikace účastníka ‚konsorcium NÚSZ – i-Cell – ELTODO‘ (část F, body 113 až 124 Námitky)“ a „K dalším projevům porušení zásady přiměřenosti a zásady zákazu diskriminace v zadávacích podmínkách (část G, body 125 až 137 Námitky)“, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření (výrok VI.); v části „K ne hospodárnosti Veřejné zakázky (část E, body 107 až 112 Námitky)“ žalovaný návrh žalobce zamítl podle § 265 písm. c) ZZVZ, neboť nesměřoval proti postupu, který je zadavatel povinen podle ZZVZ dodržovat (výrok VII.). Dále žalovaný rozhodl o návrhu žalobce ze dne 7.3.2018 na zahájení správního řízení ve věci přezkumu úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, o němž bylo původně vedeno samostatné správní řízení pod sp. zn. ÚOHS-S0092/2018/VZ; žalovaný tento návrh v části, kde žalobce namítal nezákonnost postupu zadavatele v souvislosti s posouzením kvalifikace účastníka zadávacího řízení „konsorcium NÚSZ – i-CELL – ELTODO“ a vnitřní rozpornost a objektivní nesplnitelnost zadávacích podmínek při zachování ekonomické přiměřenosti, zamítl podle § 265 písm. a) ZZVZ, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263 ZZVZ (výrok VIII.), a v části, kde žalobce namítal ne hospodárnost postupu zadavatele, zamítl podle § 265 písm. c) ZZVZ, neboť návrh nesměřoval proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle ZZVZ (výrok IX.).

3. Proti tomuto rozhodnutí (proti jeho výrokům II., III., IV. a VI.) podal žalobce rozklad, o němž předseda žalovaného rozhodl nyní napadeným rozhodnutím tak, že prvostupňové rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS-S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018 v rozsahu výroků II., III., IV. a VI. zrušil a společné řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Systém elektronického mýtného“ v jednacím řízení s uveřejněním v rozsahu výroků II., III., IV. a VI. zastavil. Zastavení řízení bylo odůvodněno tak, že byly splněny podmínky podle § 257 písm. j) ZZVZ v návaznosti na § 90 odst. 4 správního řádu, neboť dne 20.9.2018 zadavatel uzavřel na celý předmět plnění veřejné zakázky smlouvu. Podle předsedy žalovaného předmět plnění veřejné zakázky byl poptáván jako celek a veřejná zakázka nebyla rozdělena na části, a tedy smlouva ze dne 20.9.2018 zahrnuje celý předmět plnění veřejné zakázky, a není patrné, že by jiný postup předsedy žalovaného, než zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu výroků II., III., IV. a VI. a zastavení správního řízení v tomto rozsahu, měl význam ohledně náhrady škody nebo by měl význam pro právní nástupce účastníků řízení, tedy neexistovala zde překážka postupu podle § 90 odst. 4 správního řádu.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

4. Žalobce argumentuje proti zastavení správního řízení a napadené rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné a za nezákonné.
5. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné proto, že řízení bylo zastaveno, aniž by se předseda žalovaného vypořádal s podmínkou pro zastavení řízení podle § 90 odst. 4 in fine správního řádu. Další důvod nepřezkoumatelnosti žalobce dovozuje z toho, že napadené rozhodnutí odkazuje na výroky prvostupňového rozhodnutí, které již neexistovaly, a tedy není jasné, v jakém rozsahu je řízení zastaveno.
6. Za nezákonné pak žalobce považuje napadené rozhodnutí proto, že nenastala skutečnost odůvodňující zastavení řízení ve smyslu § 257 písm. j) ZZVZ a § 90 odst. 4 správního řádu. Smlouva na veřejnou zakázku sice byla uzavřena, stalo se tak ovšem podle žalobce přes účinnost předběžného opatření žalovaného, podle něhož tato smlouva uzavřena být nemohla. Žalobce poukazuje na odůvodnění nevyhovění pozdějším návrhům žalobce na vydání předběžného opatření v rámci spojeného správního řízení; žalovaný další předběžná opatření zakazující uzavření smlouvy na veřejnou zakázku odůvodňoval již vydaným předběžným opatřením zakazujícím uzavření smlouvy. Dále žalobce poukazuje na mediální vyjádření žalovaného, z nichž má plynout, že žalovaný vycházel z toho, že předběžné opatření zakazující uzavření smlouvy je v účinnosti, a na argumentaci žalovaného v jiné věci projednávané zdejším soudem, z níž má plynout totéž. Podle žalobce uzavření smlouvy odporující účinnému (platnému) předběžnému opatření nelze považovat za platné a účinné uzavření smlouvy, a tedy není splněna podmínka podle § 257 písm. j) ZZVZ pro zastavení řízení, jinak by byl popřen smysl předběžných opatření vydávaných žalovaným v řízeních před uzavřením smluv na veřejné zakázky. Společné řízení (jehož předmětem jsou řízení původně vedená samostatně, částečně na návrh a částečně z moci úřední) není pouhým souběžným vedením samostatných řízení, po spojení jde o jedno správní řízení a nabytí právní moci jednoho z výroků rozhodnutí žalovaného neodůvodňuje zastavení řízení jako celku, navíc výroky I. a II. prvostupňového rozhodnutí žalovaného se týkaly téže otázky, a tedy nemohly nabýt právní moci samostatně. Navíc zrušení prvostupňového rozhodnutí, jak žalobce požadoval rozkladem, o němž nakonec nebylo rozhodováno meritorně (neboť řízení bylo právě napadeným rozhodnutím zastaveno), bylo pro žalobce nezbytným předpokladem pro uplatnění odpovědnosti (za škodu) podle zákona č. 82/1998 Sb. Proto pro zastavení správního řízení nebyla splněna žádná z podmínek podle § 90 odst. 4 správního řádu. Žalovaný svým postupem také fakticky omezil přístup žalobce ke správnímu soudu. Žalobce se pak („pro dokreslení kontextu“) vyjadřuje i ke hmotněprávním otázkám, jež měly být v rozkladovém řízení řešeny.
7. Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

8. Žalovaný žalobní argumentaci odmítá a setrvává na svých závěrech, na nichž založil napadené rozhodnutí. S ohledem na argumentaci žalobce ve správním řízení považuje žalovaný vypořádání se s podmínkou pro zastavení řízení podle § 90 odst. 4 in fine správního řádu za dostatečné, navíc jiné rozhodnutí o rozkladu ani nemohlo mít význam pro uplatnění náhrady škody, a tedy i pokud by žalobce během správního řízení prezentoval argumenty na podporu tvrzeného významu takového jiného rozhodnutí, nemohlo by mu být vyhověno, neboť prvostupňové rozhodnutí nebylo způsobilé založit vznik nároku na náhradu škody. Jaké řízení je zastavováno, to je z napadeného rozhodnutí zřejmé. Okolnost platnosti smlouvy nebyla předmětem správního řízení, oddělitelnost jednotlivých výroků prvostupňového rozhodnutí byla v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodněna, a tedy podmínky pro zastavení správního řízení po uzavření smlouvy splněny byly.
9. Žalovaný navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout. I žalovaný na svém procesním postoji setrval během celého řízení před zdejší soudem.
10. Osoba zúčastněná na řízení (zadavatel) sdílí v podstatných otázkách pohled žalovaného. Podle ní není napadené rozhodnutí nesrozumitelné ani jinak nepřezkoumatelné. Ve vztahu k náhradě škody nemohlo mít jiné rozhodnutí předsedy žalovaného žádný význam. I kdyby bylo v účinnosti předběžné opatření zakazující uzavření smlouvy, smlouva uzavřena byla a nelze na ni hledět tak, jakoby uzavřena nebyla. Předběžné opatření však již účinné nebylo, neboť jeho účinnost zanikla pravomocným skončením správního řízení sp. zn. S0406/2017/VZ, což nastalo okamžikem, kdy se ve vztahu k zastavení řízení jeho jediný účastník (právě osoba zúčastněná na řízení) vzdal práva rozkladu. Předběžné opatření vydané v jednom řízení se automaticky nevztahuje na ostatní řízení spojená poté do jednoho řízení, jednotlivé výroky prvostupňového rozhodnutí byly oddělitelnými. Podmínky pro zastavení správního řízení po uzavření smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky splněny byly.
11. Osoba zúčastněná na řízení tedy navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. I osoba zúčastněná na řízení na svém procesním postoji setrvala během celého řízení před zdejší soudem.

IV. Posouzení věci

12. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
13. Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.); vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a rozhodoval bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. Věc byla projednána a rozhodnuta přednostně (§ 56 odst. 1 s.ř.s.); k tomu zdejší soud vedly závažné důvody zjištěné při rozhodování o návrhu na vydání předběžného opatření

(usnesení zdejšího soudu č.j. 62 Af 16/2019-141 ze dne 19.2.2019) především týkající se fáze plnění již uzavřené smlouvy a snaha rozhodnout ve věci samé v době, kdy to pro účastníky řízení ještě může mít rozumný smysl, což zdejší soud ostatně již předdeslal v odůvodnění zamítnutí návrhu žalobce na vydání předběžného opatření.

14. Sporů není mezi žalobcem, žalovaným a osobou zúčastněnou na řízení o to, že smlouva na plnění předmětu veřejné zakázky byla dne 20.9.2018 uzavřena a že její uzavření předcházelo zastavení správního řízení nyní napadeným rozhodnutím. Sporů není ani o to, že k uzavření smlouvy došlo poté, co se osoba zúčastněná na řízení coby jediný účastník původního správního řízení (vedeného před spojením pod sp. zn. ÚOHS-S0406/2017/VZ) vzdala práva podat rozklad proti výroku I. prvostupňového rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS-S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018. Sporů není ani o to, že předmět plnění veřejné zakázky byl poptáván jako celek a veřejná zakázka nebyla rozdělena na části, a tedy smlouva ze dne 20.9.2018 zahrnuje celý předmět plnění veřejné zakázky. Sporů je o otázku právní, zda bylo zastavení řízení zákonné (souladné s § 257 písm. j/ ZZVZ a § 90 odst. 4 správního řádu) a také zda je rozhodnutí o zastavení řízení rozhodnutím přezkoumatelným.
15. S tvrzením žalobce, že z napadeného rozhodnutí není jasné, v jakém rozsahu je řízení zastaveno, zdejší soud nesouhlasí. Z výroku napadeného rozhodnutí i z jeho odůvodnění srozumitelně plyne, že předseda žalovaného ruší ty výroky prvostupňového rozhodnutí, které byly napadeny rozkladem žalobce, a správní řízení v těch částech, jichž se tyto výroky týkají, zastavuje; zřejmé je i to, že předseda žalovaného tím zastavuje správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, která běžela, protože na celý předmět plnění veřejné zakázky byla uzavřena smlouva. Neporozumění tomu podle zdejšího soudu žalobce pouze předstírá.
16. Správní řízení bylo zastaveno na konci relativně komplikovaného procesního vývoje původně samostatně vedených správních řízení. Všechna tato řízení se týkala postupu zadavatele (osoby zúčastněné na řízení) při zadávání veřejné zakázky „Systém elektronického mýtného“. Zastavováno pak bylo společné řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných právě při zadávání veřejné zakázky „Systém elektronického mýtného“ (v jednacím řízení s uveřejněním, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dle 15.6.2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 19.6.2017 pod ev. č. zakázky Z2017-015974, ve znění opravy uveřejněné dne 4.8.2017, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20.6.2017 pod ev. č. 2017/S 116-233591, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 4.8.2017 pod ev. č. 2017/S 148-307119) v rozsahu výroků II., III., IV. a VI. prvostupňového rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS-S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018.
17. Celý procesní vývoj započal zahájením správního řízení se zadavatelem z moci úřední dne 11.10.2017; šlo o správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0406/2017/VZ. Poté dne 27.10.2017 žalovaný obdržel návrh žalobce na zahájení správního řízení ve věci přezkumu postupu zadavatele, tím bylo zahájeno správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-

S0429/2017/VZ. Poté žalovaný rozhodnutím č. j. ÚOHS-S0406/2017/VZ-34610/2017/521/OPi ze dne 23.11.2017 (tedy v řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0406/2017/VZ) vydal z moci úřední předběžné opatření spočívající v uložení zákazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení, a to až do pravomocného skončení předmětného správního řízení, které bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy žalovaného č. j. ÚOHS-R0223/2017/VZ-03353/2018/322/HSc ze dne 12.2.2018. Dne 22.12.2017 obdržel žalovaný další návrh žalobce na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele, tím bylo zahájeno správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0504/2017/VZ. Dne 15.1.2018 pak žalovaný obdržel další návrh žalobce na zahájení správního řízení ve věci přezkumu postupu zadavatele, tím bylo zahájeno správního řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0016/2018/VZ. Usnesením ze dne 24.1.2018, č. j. ÚOHS-S0406,0504/2017/VZ-02012/2018/521/OPi, žalovaný spojil správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0406/2017/VZ a správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0504/2017/VZ do společného správního řízení, které bylo vedeno pod sp. zn. ÚOHS-S0406,0504/2017/VZ. Poté usnesením ze dne 23.2.2018, č.j. ÚOHS-S0406,0429,0504/2017,0016/2018/VZ-05776/2018/521/OPi, žalovaný spojil správní řízení vedená pod sp. zn. ÚOHS-S0406,0504/2017/VZ, sp. zn. ÚOHS-S0429/2017/VZ a sp. zn. ÚOHS-S0016/2018/VZ do společného řízení, které bylo vedeno pod sp. zn. ÚOHS-S0406,0429,0504/2017,0016/2018/VZ. V takto spojeném řízení pak žalovaný vydal prvostupňové rozhodnutí ze dne 9.5.2018, č.j. ÚOHS-S0406,0429,0504/2017,0016/2018/VZ-13640/2018/521/OPi, v němž ve výrocích I. a III. dovodil, že se zadavatel při zadávání veřejné zakázky dopustil pochybení, konkrétně že měl postupovat při předání části zadávací dokumentace v rozporu se zásadou transparentnosti a že nestanovil část zadávacích podmínek v takových podrobnostech, které by umožňovaly účast dodavatelů na zadávacím řízení ve smyslu § 36 odst. 3 ZZVZ; výroky II. a IV. uložil v návaznosti na výroky I. a III. nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení, dále uložil zadavateli zákaz uzavřít smlouvu podle § 263 odst. 8 ZZVZ (výrok V.) a rozhodl o zastavení správního řízení vymezeného třetím žalobcovým návrhem pro zjevnou bezpředmětnost (výrok VI.). K rozkladu zadavatele pak předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 23.8.2018, č.j. ÚOHS-R0093/2018/VZ-24506/2018/320/HBa,HSc,JSu, toto prvostupňové rozhodnutí v celém rozsahu zrušil a věc vrátil žalovanému (do prvního stupně) k novému projednání. Žalovaný pak (v prvním stupni) usnesením ze dne 28.8.2018, č.j. ÚOHS-S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-25178/2018/521/OPi/ZKu, spojil správní řízení vedená pod sp. zn. ÚOHS-S0406,0429,0504/2017,0016/2018/2018/VZ a sp. zn. ÚOHS-S0092/2018/VZ do společného řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ. V něm pak bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí č.j. ÚOHS-S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018.

18. Jedním z důvodů pro zastavení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele je uzavření smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky (§ 257 písm. j/ ZZVZ). Smlouva uzavřena byla (dne 20.9.2018). Podmínkou pro zastavení řízení z důvodu uzavření smlouvy (po jejím uzavření) jistě není uzavření toliko „platné“ smlouvy z pohledu občanskoprávních

předpisů; okolnosti uzavření smlouvy a jejich případný vliv na platnost smlouvy jako celku nebo některých jejích částí nejsou při úvahách o zastavení řízení podle § 257 písm. j) ZZVZ zásadně podstatné. Žalovaný není tím orgánem, který by měl před zastavením řízení z důvodu uzavření smlouvy na předmět plnění veřejné zakázky zkoumat veškeré soukromoprávní okolnosti jejího uzavření, jež mohou přivodit neplatnost.

19. Současně je však podle zdejšího soudu nepřijatelné, aby žalovaný na smlouvu uzavřenou v rozporu s předběžným opatřením, které on sám vydal a kterým její uzavření zakázal, hleděl pro účely správního řízení (a v rámci tohoto řízení) vedeného podle § 249 a násl. ZZVZ (směřujícího k uložení nápravného opatření před uzavřením smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky) bez dalšího jako na smlouvu uzavřenou. Tu zdejší soud souhlasí se žalobcem, že takový pohled by znamenal absolutní popření smyslu zákazu uzavření smlouvy plynoucího z předběžného opatření žalovaného. Na smlouvu, k jejímuž uzavření došlo přes zákaz jejího uzavření (jejíž uzavření bylo porušením zákazu vyplývajícího z předběžného opatření vydaného žalovaným), nelze pro účely vedení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, v němž může být uloženo nápravné opatření podle § 263 ZZVZ, a tedy pro účely aplikace § 257 písm. j) ZZVZ v rámci takto vedeného řízení, hledět jako na smlouvu uzavřenou; pokud by tomu tak mělo být, fakticky každý zadavatel by se mohl (při dostatečné „drzosti“, která by však již byla zpětně reálně nezhojitelná, pokud jde o možnost efektivního dozoru nad zadávacími procesy) vyhnout faktickému přezkumu úkonů zadavatele v řízení před žalovaným a veškerá oprávnění žalovaného vést správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele před uzavřením smlouvy ve smyslu § 249 a násl. ZZVZ (kdy ještě lze do běžícího zadávacího řízení zasáhnout nápravným opatřením) by se ukazovala jako zcela neúčinnými, a tedy v rozporu především se smyslem a jednotlivými pravidly směrnice Rady č. 89/665/EHS ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2007/66/ES. Podle čl. 1 odst. 1 bodu 3 uvedené směrnice je třeba neúspěšným uchazečům (dodavatelům – účastníkům zadávacích řízení) garantovat právo na rychlý a efektivní přezkum rozhodnutí zadavatele v zadávacím řízení. Podle čl. 2 bodu 1 písm. a) uvedené směrnice členské státy musí zajistit, aby opatření přijímaná v souvislosti s přezkumným řízením stanovila pravomoci přijímat co nejrychleji prostřednictvím předběžných postupů předběžná opatření směřující k nápravě domnělého protiprávního jednání nebo k zabránění dalšímu poškození dotčených zájmů, včetně opatření vedoucích k pozastavení nebo zajištění pozastavení daného zadávacího řízení nebo výkonu rozhodnutí učiněného veřejným zadavatelem. Podle čl. 2 odst. 3 uvedené směrnice musí členské státy zajistit, aby veřejný zadavatel nemohl uzavřít smlouvu dříve, než orgán příslušný k přezkumu rozhodne o návrhu na předběžné opatření nebo na přezkum. Zajištění účinného přezkumu postupu zadavatele v zadávacím řízení bylo ostatně hlavním důvodem přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2007/66/ES.
20. Proto výklad, podle něhož sice má žalovaný oprávnění (a za konkrétních okolností, v důsledku nichž hrozí zmaření vedeného správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, fakticky i povinnost) pro naplnění smyslu výkonu dozoru nad ještě neukončenými zadávacími řízeními do zadávacího řízení vstoupit vydáním předběžného opatření zakazujícího ukončit

zadávací řízení uzavřením smlouvy na předmět plnění veřejné zakázky (nad rámec zákonných blokačních pravidel téhož smyslu podle § 246 ZZVZ), avšak je-li tento zákaz porušen, na smlouvu se i tak hledí jako na uzavřenou a řízení o přezkoumání úkonů zadavatele se zastaví (§ 257 písm. j/ ZZVZ), považuje zdejší soud za nesprávný, nepřiléhavý a nerespektující především východiska a obecná pravidla podávaná ze shora uvedené směrnice.

21. Na smlouvu na veřejnou zakázku tudíž podle zdejšího soudu nemůže žalovaný hledět jako na uzavřenou, došlo-li by k jejímu uzavření v rozporu s předběžným opatřením, kterým sám žalovaný její uzavření zakáže. Proto je třeba zabývat se tím, zda k uzavření smlouvy dne 20.9.2018 došlo za trvání účinků předběžného opatření anebo po jejich skončení (konkrétně vzdáním se práva zadavatele podat rozklad proti výroku I. prvostupňového rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS-S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018).
22. Předběžné opatření zakazující uzavření smlouvy plynulo z rozhodnutí žalovaného č.j. S0406/2017/VZ-34610/2017/521/OPi ze dne 23.11.2017. Zadavateli byl uložen zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení na veřejnou zakázku „Systém elektronického mýtného“ zadávanou v jednacím řízení s uveřejněním, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dle 15.6.2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 19.6.2017 pod ev. č. zakázky Z2017-015974, ve znění opravy uveřejněné dne 4.8.2017, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 20.6.2017 pod ev. č. 2017/S 116-233591, ve znění dodatečných informací uveřejněných dne 4.8.2017 pod ev. č. 2017/S 148-307119, a to až do pravomocného skončení správního řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. S0406/2017/VZ.
23. Všechna správní řízení, jež byla před žalovaným původně vedena samostatně a poté spojena do správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ, se týkala přezkumu úkonů zadavatele při zadávání shora uvedené veřejné zakázky „Systém elektronického mýtného“ v jednacím řízení s uveřejněním. Řízení vedené v době vydání předběžného opatření pod sp. zn. S0406/2017/VZ se podle oznámení o zahájení správního řízení týkalo možného porušení zásady transparentnosti ve smyslu § 6 odst. 1 ZZVZ při předávání části zadávací dokumentace, a sice dokumentace týkající se stávajícího systému výběru mýtného („dokumentace ESVZ“). Jeho jediným účastníkem byl zadavatel, který se dne 20.9.2018 vzdal práva podat rozklad proti pro něj příznivému výroku I. prvostupňového rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018. V něm žalovaný řízení zahájené z moci úřední sp. zn. S0406/2017/VZ zastavil, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.
24. Současně však žalovaný po vydání předběžného opatření vedl správní řízení na návrh žalobce ze dne 22.12.2017, jehož podstatou bylo tvrzení porušení ZZVZ mimo jiné netransparentním způsobem zpřístupnění „dokumentace ESVZ“. Toto správní řízení bylo vedeno pod sp. zn. S0504/2017/VZ. V tomto rozsahu bylo správní řízení zastaveno výrokem II. prvostupňového rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS

S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018, jehož účastníkem byl i žalobce; ten se práva podat rozklad proti pro něj nepříznivému výroku II. uvedeného rozhodnutí dne 20.9.2018 (ani jindy před uzavřením smlouvy dne 20.9.2018) nevzdal; rozklad podal, bylo o něm vedeno správní řízení (ve druhém stupni) pod sp. zn. ÚOHS-R0163/2018/VZ, to však bylo zastaveno právě z důvodu uzavření smlouvy poté, co se zadavatel vzdal práva podat rozklad proti výroku I. prvostupňového rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018.

25. Žalovaný tedy vedl dvě správní řízení, jedno z moci úřední (sp. zn. S0406/2017/VZ) a druhé na návrh žalobce (sp. zn. S0504/2017/VZ), obě se týkala postupu téhož zadavatele v témže zadávacím řízení a téže otázky: (ne)transparentnosti způsobu zpřístupnění „dokumentace ESVZ“. Obě tato řízení byla spojena, žalovaný tedy vedl spojené řízení (mimo jiné) o této otázce a rozhodl o ní dvěma výroky.
26. Předmět původně samostatně vedených správních řízení pod sp. zn. S0406/2017/VZ a sp. zn. S0504/2017/VZ se překrýval. To plyne nejen z oznámení o zahájení správního řízení (vedeného původně pod sp. zn. S0406/2017/VZ) a z návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele, který podal žalobce a kterým bylo zahájeno správní řízení poté vedené pod sp. zn. S0504/2017/VZ. Plyne to i ze samotných výrokových částí I. a II. prvostupňového rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018; výrokem I. totiž žalovaný rozhodl o zastavení správního řízení původně vedeného (z moci úřední) v části vedené ve věci možného porušení zásady transparentnosti při předávání „dokumentace ESVZ“ a výrokem II. pak žalovaný rozhodl o zastavení správního řízení (zahájeného na návrh žalobce), a to v té části návrhu žalobce, která se mimo jiné týkala právě netransparentního způsobu zpřístupnění „dokumentace ESVZ“. Předmětem obou původně samostatně vedených správních řízení a také předmětem výroků I. a II. prvostupňového rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018 tedy byla otázka předávání „dokumentace ESVZ“ z pohledu dodržení ZZVZ.
27. Bylo-li po spojení správních řízení rozhodováno souběžně dvěma výroky (výrokem I. ve vztahu k původnímu řízení pod sp. zn. S0406/2017/VZ a výrokem II. ve vztahu k původnímu řízení pod sp. zn. S0504/2017/VZ) o témže předmětu (pouze s tím rozdílem, že v prvním případě byl předmět dán podezřením žalovaného z porušení ZZVZ při předávání „dokumentace ESVZ“ a ve druhém případě bylo totéž podezření – mimo jiné – součástí návrhu žalobce na zahájení správního řízení), pak oba tyto výroky (I. a II. prvostupňového rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018) tvoří jeden celek a tyto výroky nemohly samostatně nabýt právní moci. Nenabyl-li tedy výrok II. uvedeného rozhodnutí právní moci proto, že proti němu podal rozklad žalobce, nenabyl právní moci ani výrok I. uvedeného rozhodnutí, a tedy vzdáním se práva na podání rozkladu ze strany zadavatele dne 20.9.2018 nebylo správní řízení původně (v době vydání předběžného opatření zakazujícího uzavření smlouvy na plnění předmětu veřejné

zakázky) vedené pod sp. zn. S0406/2017/VZ pravomocně skončeno. K uzavření smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky tudíž podle zdejšího soudu došlo v rozporu s předběžným opatření plynoucím z rozhodnutí žalovaného č.j. S0406/2017/VZ-34610/2017/521/OPi ze dne 23.11.2017.

28. Výklad, který nyní zastává žalovaný i osoba zúčastněná na řízení, je podle zdejšího soudu projevem nesrozumitelné a současně nesprávné aplikace práva; totiž v případě, že by o rozkladu žalobce proti výroku II. prvostupňového rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018 rozhodoval předseda žalovaného meritorně (tj. pokud by řízení nezastavil z důvodu uzavření smlouvy) a pokud by rozkladu vyhověl, a tedy výrok II. prvostupňového rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018 by zrušil a v tomto rozsahu by věc vrátil žalovanému (do prvního stupně) k novému projednání, v němž by žalovaný dospěl k závěru, že ZZVZ byl v souvislosti se způsobem zpřístupnění „dokumentace ESVZ“ porušen, nemohl by nadále samostatně existovat výrok I. prvostupňového rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018, jenž by v takovém případě byl výrokem významově přesně opačným.
29. Vedl-li tedy žalovaný ve smyslu § 140 odst. 1 správního řádu společné řízení o větším počtu návrhů žalobce na přezkoumání úkonů zadavatele, jehož součástí bylo i dříve zahájené řízení z moci úřední, to vše ve vztahu k postupu zadavatele v témže zadávacím řízení, a z toho ve dvou případech k totožné otázce, jež byla předmětem přezkumu (podezření z porušení ZZVZ při předávání „dokumentace ESVZ“ v rámci zadávacího řízení), pak na takto společně vedené řízení nelze nahlížet jako na „pouhé“ souběžné vedení jinak samostatných správních řízení; okamžikem spojení přestala původně samostatně vedená správní řízení po procesní stránce existovat, stala se jediným správním řízením, v němž pak nemohou být k totožné otázce vydána dvě protichůdná rozhodnutí (dva protichůdné výroky téhož rozhodnutí). Tomu má ostatně (mimo jiné) zabránit pravidlo podle § 140 odst. 7 věty třetí správního řádu, podle něhož pokud se výroky společných rozhodnutí podmiňují, má odvolání proti rozhodnutí s podmiňujícím výrokem odkladný účinek i vůči rozhodnutí s navazujícím výrokem; za takové výroky zdejší soud výroky I. a II. rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018 považuje. Na výroky I. a II. rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018 je tedy třeba hledět jako na jeden nedělitelný celek. Nemohla být tedy poprávu situace, kdy (ne)využitím dispozičního práva zadavatele ve vztahu k (ne)napadení výroku I. uvedeného rozhodnutí opravným prostředkem byl znemožněn věcný přezkum výroku II. uvedeného rozhodnutí, jenž byl výrokem o návrhu žalobce coby účastníka zadávacího řízení týkajícím se téže otázky, jež byla současně předmětem výroku I. uvedeného rozhodnutí. Opačný závěr by podle zdejšího soudu nebylo možno vnímat jinak než coby až učebnicový příklad *denegatio iustitiae*.

30. Nadto právě vydáním předběžného opatření plynoucím z rozhodnutí žalovaného č.j. S0406/2017/VZ-34610/2017/521/OPi ze dne 23.11.2017, podle něhož zadavatel nesměl uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku, žalovaný odůvodňoval nevyhovění pozdějšímu návrhu žalobce na vydání předběžného opatření – právě v tom směru, že trvají důsledky uloženého zákazu uzavření smlouvy podle rozhodnutí žalovaného č.j. S0406/2017/VZ-34610/2017/521/OPi ze dne 23.11.2017, a tedy není třeba vydávat předběžné opatření, jež by zadávací řízení pozastavovalo. V rozhodnutí č.j. ÚOHS-S0406,0429,0504/2017,0016/2018/VZ-07001/2018/521/OPi ze dne 7.3.2018 (které bylo vydáno již v době, kdy do společného řízení byla spojena mimo jiné původně samostatně vedená řízení pod sp. zn. S0406/2017/VZ a sp. zn. S0504/2017/VZ) žalovaný argumentoval tak, že s ohledem na běh zákonné blokační lhůty a na skutečnost, že zadavateli bylo nařízeno předběžné opatření v rámci správního řízení dříve vedeného pod sp. zn. S0406/2017/VZ, které doposud nebylo pravomocně ukončeno, neshledal žalovaný důvod, aby žalobcem navrhované předběžné opatření (jež by zadávací řízení pozastavovalo) bylo vydáno (bod 21. uvedeného rozhodnutí). Stejně pak argumentoval předseda žalovaného v rozhodnutí č.j. ÚOHS-R0093/2018/VZ-24506/2018/320/HBa,HSc,JSu ze dne 23.8.2018, v němž (v bodu 201.) uvedl, že v tomto případě by bylo uložení předběžného opatření nadbytečné, neboť předběžné opatření spočívající v uložení zákazu uzavřít smlouvu již plyne z rozhodnutí žalovaného č.j. S0406/2017/VZ-34610/2017/521/OPi ze dne 23.11.2017. Z toho podle zdejšího soudu plyne, že na spojené řízení tu žalovaný – tehdy podle zdejšího soudu správně – nahlížel vskutku jako na jeden celek, v němž se prolínají jednotlivé návrhy na přezkoumání úkonů zadavatele se zahájením tohoto přezkumu z moci úřední, jež se mohou i překrývat. Pokud by totiž žalovaný připustil, že v době, kdy rozhodoval o návrhu na vydání předběžného opatření rozhodnutími č.j. S0406/2017/VZ-34610/2017/521/OPi ze dne 23.11.2017 a č.j. ÚOHS-R0093/2018/VZ-24506/2018/320/HBa,HSc,JSu ze dne 23.8.2018, sice vyvolávalo účinky spočívající v zákazu uzavření smlouvy na předmět plnění veřejné zakázky předběžné opatření podle rozhodnutí žalovaného č.j. S0406/2017/VZ-34610/2017/521/OPi ze dne 23.11.2017, což se však může kdykoli (a velmi rychle) změnit rozhodnutím ve vztahu k té části spojeného řízení, jež původně bylo vedeno jako řízení pod sp. zn. S0406/2017/VZ (což se nakonec také dne 20.9.2018 stalo), stěží by takový názor žalovaného mohl vyhovět shora uvedeným východiskům a obecným pravidlům podávaným ze směrnice Rady č. 89/665/EHS. V takovém případě by to byl právě žalovaný, kdo by svým procesním postupem práva žalobce coby účastníka zadávacího řízení především na efektivní přezkum postupů zadavatele v zadávacím řízení podle čl. 1 odst. 1 bodu 3 uvedené směrnice zkrátil. Na to by podle zdejšího soudu stěží mohlo být nahlíženo jako na pouhou procesní neopatrnost žalovaného či souhru pro žalobce „nešťastných procesních náhod“. Ať už byly okolnosti uzavření smlouvy na předmět veřejné zakázky dne 20.9.2018 jakékoli, postoj v tom smyslu, že výlučně v důsledku procesních okolností provázejících přezkum tohoto zadávacího řízení měl žalobce „prostě smůlu“, zdejší soud nemůže pokládat za korektní aplikaci práva.
31. Jak plyne ze shora uvedeného, výsledek procesního postupu žalovaného odvislý od spojení správních řízení se promítl k újmě práv žalobce tak, že žalovaný sice vydal předběžné

opatření, jímž zakázal uzavření smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky, avšak učinil tak ve správním řízení (původně vedeném samostatně), jehož jediným účastníkem byl zadavatel a výlučně v jehož dispozici tak bylo (po vydání pro něj příznivého prvostupňového rozhodnutí, výroku I.) v pojetí žalovaného naplnit hypotézu, za níž předběžné opatření pozbývá účinnosti (pravomocným skončením správního řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. S0406/2017/VZ). Poté žalovaný návrh žalobce na vydání předběžného opatření ve vztahu k té části předmětu správního řízení, jež byla vyvolána žalobcovým návrhem, zamítl s poukazem na to, že práva žalobce, která sledoval jím podaný návrh na vydání předběžného opatření, jsou (po spojení správních řízení) saturována kromě účinnosti blokačního pravidla podle § 246 ZZVZ právě již vydaným předběžným opatřením. Poté žalovaný vydal prvostupňové rozhodnutí, jehož důsledky nyní interpretuje tak, že toto předběžné opatření již zaniklo v důsledku výlučného oprávnění zadavatele vzdát se práva podat rozklad proti části prvostupňového rozhodnutí, aniž by to žalobce mohl zvrátit, neboť ten proti této části prvostupňového rozhodnutí (výroku I.) právo podat rozklad neměl (byť měl právo podat rozklad proti jiné části prvostupňového rozhodnutí – výroku II., jenž se s výrokem I. překrýval). Vedení společného řízení bylo tudíž v pojetí žalovaného jistě k újmě žalobcových práv na správní přezkum postupu zadavatele v zadávacím řízení a následně na eventuální soudní přezkum.

32. Již ze shora uvedeného tedy zdejší soud dovozuje, že k uzavření smlouvy na plnění předmětu žalovaným přezkoumávané veřejné zakázky dne 20.9.2018 došlo v rozporu s předběžným opatřením vyplývajícím z rozhodnutí žalovaného č.j. S0406/2017/VZ-34610/2017/521/OPi ze dne 23.11.2017. Na takto uzavřenou smlouvu s ohledem na výše uvedené nelze podle zdejšího soudu pro účely řízení před žalovaným, jež směřuje k uložení nápravného opatření před uzavřením smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky, hledět jako na uzavřenou, a tedy nebyl dán důvod pro zastavení řízení podle § 257 písm. j) ZZVZ. Už proto byly podmínky pro zastavení řízení nesplněné. Proto je napadené rozhodnutí nezákonné a zdejší soud jej pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný respektovat shora podaný závazný právní názor zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.); o rozkladové argumentaci žalobce tudíž předseda žalovaného rozhodne věcně.
33. Nezabýval-li se předseda žalovaného v napadeném rozhodnutí rozkladovými argumenty žalobce věcně (meritorně), není namístě, aby se zdejší soud zabýval argumenty žalobce vztahujícími se k věci samé. Nebyla-li podle zdejšího soudu splněna základní podmínka pro zastavení správního řízení podle § 257 písm. j) ZZVZ, tedy dal-li zdejší soud žalobci zapravdu v jeho klíčové argumentaci založené na tvrzení provázanosti výroků I. a II. prvostupňového rozhodnutí žalovaného č.j. ÚOHS S0406,0429,0504/2017,0016,0092/2018/VZ-27589/2018/521/OPi ze dne 20.9.2018, je bezpředmětné, aby se zdejší soud zabýval zbylou argumentací k podmínkám, za nichž mohl žalovaný správní řízení zastavit, tj. argumentací směřující proti nesplnění druhé podmínky hypotézy podávané z § 90 odst. 4 správního řádu.

V. Náklady řízení

34. O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. To náleží procesně úspěšnému žalobci. Jemu vznikly důvodně a účelně vynaložené náklady na soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč (návrhu na vydání předběžného opatření nebylo vyhověno, a proto za tento návrh žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší) společně s náklady právního zastoupení ve výši 8 228 Kč (dva úkony právní služby spočívající v převzetí věci a přípravě zastoupení a podání žaloby po 3 100 Kč společně se dvěma režijními paušály po 300 Kč podle § 11 odst. 1 písm. a/ a d/ a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, s připočtením částky odpovídající DPH), celkem tedy 11 228 Kč. K zaplacení byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.
35. Osobě zúčastněné na řízení zdejší soud neuložil žádnou povinnost, na jejíž splnění by se vázal vznik nákladů řízení, a k náhradě jiných nákladů zdejší soud neshledal důvod (§ 60 odst. 5 s.ř.s.), a proto bylo rozhodnuto, že osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. května 2019

David Raus

předseda senátu